

jeho povinností (§§ 178, 226 c. ř. s.). chtěl-li přípustnost pořadu práva dolíčiti. Naproti tomu lze z jeho tvrzení, že most na veřejné cestě byl v nebezpečném stavebním stavu, že policejní stráž o tom dávala zprávy a že oznámil svůj úraz místní policii, právem usuzovati, že opírá svůj nárok jedině o domnělé zanedbání předpisů místní policie, tedy o důvod veřejnoprávní. Že pro takový nárok není pořad práva přípustný, vyslovil a odůvodnil obšírněji Nejvyšší soud již opětovně (srv. rozh. čís. 5006, 6333, 6338 a mnoho jiných). Netřeba proto otázku tu zde znovu rozebírat.

Čís. 7060.

v nesporném řízení není rekursnímu soudu uloženo, by slyšel strany o tvrzeních rekursu, a není mu zabráněno, by neprovedl šetření, jež pokládá za nutná, bez účasti stran. Takový postup rekursního soudu mohl by býti jenom tehdy důvodem ke zrušení jeho usnesení, kdyby v dovolacím rekursu byly uvedeny okolnosti, nasvědčující tomu, že opomenutí výslechu strany mělo podstatný vliv na napadené rozhodnutí.

(Rozh. ze dne 17. května 1927, R I 426/27.)

K žádosti zemského inspektorátu pro zemské dávky určil soud první stolice zcizovací hodnotu nemovitosti za účelem vyměření dávky z přírůstku hodnoty na 147.504 Kč. Rekursní soud vyhověl rekursu odpůrce navrhovatele potud, že zcizovací hodnotu snížil na 96.585 Kč 40 h.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu navrhovatelovu.

Důvody:

Usnesením prvního soudu z 18. října 1926 byla zcizená realita čís. 4 v S. odhadnuta ke dni 1. ledna 1914 na 80.814 Kč 60 h, ke dni 25. listopadu 1924 na 147.504 Kč 20 h, a bylo rozhodnuto mimo to o útratách odhadu. Usnesení o hodnotě ke dni 1. ledna 1914 vešlo, poněvadž si do něho žádná strana do 14 dnů nestěžovala, podle § 18 nesp. říz. ze dne 9. srpna 1854, čís. 208 ř. zák. v moc práva. K námitkám, předneseným proti němu zemským inspektorátem teprve v dovolacím rekursu, nelze proto přihlížeti. Proti určení hodnoty ke dni 25. listopadu 1924 byl odpůrkyní podán rekurs s návrhem, by usnesení prvního soudu bylo zrušeno a odhad byl znovu proveden. Rekursní soud vyhověl stížnosti tak, že nařídil předem doplnění řízení výsledkem určitých přezvědných osob a novým výsledkem znalce, a pak změnil usnesení prvního soudu a určil hodnotu k 25. listopadu 1924 na 96.585 Kč 40 h. Do tohoto usnesení stěžuje si nyní zemský inspektorát a vytýká po stránce formální, že mu nebyla poskytnuta možnost, by se při novém, rekursním soudem nařízeném šetření vyslovil o odpůrcových tvrzeních, po stránce věcné pak, že rozdíl mezi hodnotou 80.814 Kč 60 h ke dni 1. ledna 1914 a 96.585 Kč 40 h ke dni 25. listopadu 1924 jest příliš nepatrný, než aby mohl býti

správným, při čemž podotýká, že místní obec ocenila hodnotu k 1. lednu 1914 na 40.000 Kč. Dovolací rekurs není v právu. Vzhledem k tomu, že při novém odhadu nebyly strany slyšeny o stavu budov dne 25. listopadu 1924, dlužno sice připustiti, že při šetření, nařízeném rekursním soudem, měla i zemskému inspektorátu býti poskytnuta možnost vysloviti se o správnosti tvrzení odpůrce, že realita byla 25. listopadu 1924 ve stavu úplně sešlém, ale tato vada řízení není zmatečností, jež by činila celé následující jednání a na něm založené usnesení rekursního soudu nicotným a činila nutným navrhované nové provedení odhadu. Zmatečností jest, znemožní-li se některé straně nezákonným postupem soudu na soudě jednati, není však předpisu, který by ukládal rekursnímu soudu v nesporném řízení, by slyšel o tvrzeních přednesených v rekursu strany, neb aby nesměl provést šetření, jež pokládá za nutné, bez jejich účasti. Jmenovitě nelze takovou povinnost dovoditi z §u 2 čís. 5 nesp. říz. Zájem odpůrce stěžovatelova jest dostatečně chráněn možností, přednésti v dovolacím rekursu vše, co by byl v řízení rekursním chtěl a mohl přednésti. Vytýkaný postup rekursního soudu mohl by proto jenom tehdy býti důvodem ke zrušení jeho usnesení, kdyby v dovolacím rekursu byly uvedeny okolnosti, jež by nasvědčovaly tomu, že opomenutí výslechu zemského inspektorátu mělo podstatný vliv na napadené rozhodnutí, kdyby v něm byly předneseny podstatné námítky proti skutkovému stavu, ježž rekursní soud uznal na základě nového šetření prokázaným. Takových námitek zemský inspektorát nepřednesl. Nesprávnost odhadní ceny k 25. listopadu 1924 doličuje dovolací rekurs výhradně z nepatrnosti rozdílu obou odhadních cen, ale ta vysvětluje se dostatečně zjištěnou sešlostí budov v čase zcizení, nehledíc ani k tomu, že sám dovolací rekurs vysvětluje ji nikoliv nesprávností ceny stanovené k 25. listopadu 1925, nýbrž nesprávností ceny stanovené k 1. lednu 1914.

Čís. 7061.

Výnos ministerstva pro zásobování lidu ze dne 3. dubna 1919, čís. 20.836/1919 jest doplňkem nařízení ze dne 20. ledna 1919, čís. 40 sb. z. a n. Dodáním melasy vstoupily cukrovary k melasové komisi v přímý soukromoprávní poměr, jež zavazoval komisi zaplatiti za dodanou melasu úředně stanovenou kupní (přejímací) cenu. V případě vývozu melasy do ciziny byl úkol komise obmezen na pouhé sprostředkování; na zisk neměla komise nároku.

(Rozh. ze dne 17. května 1927, Rv I 1574/26.)

Žalující cukrovarnická a lihovarnická akciová společnost v D. na Slovensku domáhala se na Československé melasové komisi v likvidaci zaplacení nedoplatku kupní ceny za melasu, kterou komise od ní koupila za účelem dalšího prodeje do Rakouska tvrdíc, že komise byla povinna zaplatiti za ní 63 Kč za 1 q, že však dosud zaplatila jen 48 Kč a že nedoplatek jest již splatný. Procesní soud první stolice uznal